

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, judecător: S. Suvac
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători: M. Anton, V. Cotorobai, I. Țurcan

ÎNCHEIERE

11 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de
Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Maria Ghervas
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de Feodora Braguța,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Feodora Braguța
către Alexandru Braguța și Andrei Curnic, intervenient accesoriu notarul Angela
Timofti, cu privire la declararea nulității procurii și evacuarea forțată a persoanei din
bunul imobil,

împotriva deciziei din 06 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respins apelul declarat de Feodora Braguța și menținută hotărârea din 15 noiembrie
2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La 08 februarie 2018, Feodora Braguța a depus cerere de chemare în judecată
către Alexandru Braguța și Andrei Curnic, intervenient accesoriu notarul Angela
Timofti, cu privire la declararea nulității procurii și evacuarea forțată a persoanei din
bunul imobil.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că, la XX noiembrie 2012,
prin hotărâre judecătorească, a fost desfăcută căsătoria între Feodora Braguța și
Alexandru Braguța, divorțul fiind trecut în registrul de stare civilă sub numărul XXX
din XX noiembrie XX.

În perioada căsătoriei, împreună cu pârâtul au lucrat la construcția casei comune
amplasată pe adresa: XXX. Cu toate că au divorțat, ei au continuat să locuiască în
aceeași casă. Însă Alexandru Braguța frecvent o alunga din casă, considerând că bunul
îi aparține lui cu drept exclusiv.

La 30 octombrie 2016, a depus cerere de chemare în judecată privind partajul
bunului imobil proprietate comună în devălmășie, deocamdată cotele-părți nefiind
delimitate.

Bunul imobil, casa individuală de locuit, înregistrată cu nr. cadastral XXX,
situată pe adresa: XXX este un bun comun, ambele părți având aceleași drepturi

asupra acestuia. Imobilul este format din 6 odăi, un coridor și o baie. Patru camere sunt ocupate abuziv de către Alexandru Braguța, iar unele din acestea sunt încuiate cu lacăt, cheia având-o doar el.

La cererea ei, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 19 decembrie 2017, a fost emisă o ordonanță de protecție față de agresorul, Alexandru Braguța, ultimului fiindu-i stabilite următoarele obligații: obligația de a părăsi temporar locuința comună situată pe adresa: XXX și de a sta departe de locuința victimei Feodora Braguța, fără a decide asupra modului de proprietate asupra bunurilor; obligația de a sta departe de locul aflării victimei Feodora Braguța, la o distanță de minim 200 de metri, excluzând și orice contact vizual cu victima, cu alte persoane dependente de ea; interdicția de a contacta, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod, cu victima Feodora Braguța, cu alte persoane dependente de ea; limitarea dispunerii unilaterale din partea lui Alexandru Braguța de bunul imobil comun situat pe adresa: XXX; obligația de a nu împiedica posesia și folosința din partea victimei, Feodora Braguța, asupra bunurilor comune, inclusiv asupra bunului imobil comun situat pe adresa sus enunțată.

Astfel, deși, Alexandru Braguța, a fost limitat în dreptul său de a dispune unilateral de bunul imobil comun situat pe adresa menționată, la 21 decembrie 2017, acesta prezentându-se la notarul, Timofti Angela, a întocmit procura nr. 26914 prin care i-a încredințat lui Curnic Andrei, dreptul de a avea acces liber în bunul imobil, iar la 26 decembrie 2017, în jurul orei 20:00, când a venit acasă, l-a găsit în imobil pe Curnic Andrei.

Consideră că, procura nr. 26914 din 21 decembrie 2017, autentificată de notarul Timofti Angela, cade sub incidența normelor de nulitate relativă și urmează a fi anulată/declarată nulă în conformitate cu art. 232 Cod civil, având în vedere că, prin ordonanța de protecție, pârâtului i-a fost instituită interdicția de a dispune unilateral de bunul imobil.

Prin instalarea forțată a pârâtului, Curnic Andrei, în bunul imobil ce-i aparține cu drept de proprietate, reclamanta, Braguța Feodora, timp de aproape 2 luni nu și-a exercitat dreptul de proprietate asupra bunului imobil în cauză, fiind astfel constrânsă să locuiască la Centrul de plasament pentru victimele violenței în familie.

Prin notificarea nr. 16 din 22 ianuarie 2018, reprezentanta reclamantei, avocatul Arina Țurcan, a somat pârâtul, Curnic Andrei, despre necesitatea eliberării bunului imobil, ce-i aparține cu drept de proprietate în devălmășie. Somația a fost primită, însă imobilul nu au fost eliberat, din care motiv consideră că, Curnic Andrei, urmează să fie evacuat forțat din imobilul în litigiu.

În cele din urmă reclamanta a solicitat instanței de judecată de a declara nulitatea/anularea procurii nr. 26914 din 21 decembrie 2017, autentificată de notarul, Timofti Angela, cu evacuarea forțată a lui Curnic Andrei din bunul imobil – casa individuală de locuit înregistrată cu nr. cadastral XXX, situată pe adresa: XXX.

Prin hotărârea din 15 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, cererea de chemare în judecată depusă de Braguța Feodora s-a respins ca neîntemeiată.

Invocând netemeinicia hotărârii instanței de fond, Braguța Feodora, la 03

decembrie 2018, a depus cerere de apel, solicitând admiterea apelului declarat, casarea hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 15 noiembrie 2018, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care pretențiile sale să fie admise.

Prin decizia din 06 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, apelul declarat a fost respins și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a indicat că hotărârea primei instanțe este adoptată în limitele competenței, cu aplicarea corectă a legii materiale care guvernează raportul juridic litigios, iar în cadrul judecării cauzei au fost create condiții obiective participanților la proces, întru realizarea drepturilor sale procedurale.

Conform prevederilor art. 195 Cod civil, actul juridic civil este manifestarea de către persoane fizice și juridice a voinței îndreptate spre nașterea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor civile.

Conform art. 196 alin. (1) Cod civil, actul juridic unilateral este manifestarea de voință a unei singure părți. Actul juridic unilateral poate da naștere la obligații pentru terți numai în cazurile prevăzute de lege.

Potrivit art. 252 alin. (1) și (2) Cod civil, procură este înscrisul întocmit pentru atestarea împuternicirilor conferite de reprezentat unui sau mai multor reprezentanți. Procura eliberată pentru încheierea de acte juridice în formă autentică trebuie să fie autenticată notarial.

Prevederile art. 216 alin. (2) Cod civil indică că, actul juridic poate fi declarat nul, în temeiurile prevăzute de prezentul cod, de către instanța de judecată sau prin acordul părților (nulitate relativă).

Iar prevederile art. 232 alin. (1) Cod civil stabilesc că, actul juridic prin care s-a dispus de un bun referitor la care, prin lege sau de instanța de judecată, sau de un alt organ abilitat, este instituită, în favoarea unor persoane, o interdicție cu privire la dispoziție poate fi declarat nul de instanța de judecată la cererea persoanelor în favoarea cărora este instituită interdicția.

În contextul acestor rigori, raportate la situația de fapt, instanța de apel a conchis că temeiuri de declarare a nulității procurii nr. 26914 din 21 decembrie 2017 nu s-au constatat, în condițiile în care aceasta a fost eliberată în limitele drepturilor de proprietate pe care îl are intimatul Braguța Alexandru asupra imobilului din XXX.

În cazul de față, este inadmisibilă de drept argumentarea apelantei cu privire la faptul că astfel ar fi fost privată de dreptul de proprietate. Or, intimatul Braguța Alexandru, fiind coproprietarul imobilului în litigiu, își realizează drepturile de administrare a 1/2 cotă-parte din acest imobil la propriul considerent și convingere, astfel că întocmirea unei procuri, conform căreia intimatul împuternicește o persoană să întreprindă anumite acțiuni în raport cu imobilul său nu constituie o încălcare.

Totodată, instanța de apel a reținut că, de fapt, apelanta nu a indicat care anume ar fi temeiul juridic pentru nulitatea procurii eliberate, la caz, pe numele lui Curnic Andrei. Deci, simplul fapt că apelanta este deranjată de prezența unei persoane care îi reprezintă interesele coproprietarului imobilului, nu constituie temei de nulitate.

Înșuși intimatul, Braguța Alexandru, a specificat că a semnat procura din considerentul imposibilității temporare de a administra cota sa parte din acest imobil,

în rezultatul emiterii încheierii Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 19 decembrie 2017, conform căreia, în privința acestuia au fost aplicate măsuri de protecție, inclusiv interzicerea de a intra în imobilul dat.

Nu poate constitui temei de anulare a hotărârii contestate nici faptul existenței relațiilor ostile între Braguța Feodora și Braguța Alexandru, în contextul în care acest fapt nu prezintă temei faptic și juridic pentru a lipsi intimatul de dreptul de proprietate în condițiile cerute de către apelantă.

La fel, instanța de apel a respins și alegația apelantei Braguța Feodora cu privire la aceea că, prin încheierea Judecătorei Chișinău din 19 decembrie 2017, s-a stabilit interdicția limitării dispunerii unilaterale din partea lui Braguța Alexandru de bunul imobil comun situat în XXX, dat fiind faptul că această interdicție se referă la interzicerea de a înstrăina într-o formă oricare cota sa parte, însă nu-l limitează în dreptul de administrare a cotei sale părți, prin intermediul unei alte persoane.

În opinia instanței de apel este nejustificat și argumentul apelantei, precum că instanța de fond nemotivat a respins cerința cu privire la evacuare.

Pentru evacuarea unei persoane din bunul imobil este necesar actul judecătoresc prin care persoana este lipsită de dreptul de proprietate și abitație în bunul imobil respectiv, condiție care nu este întrunită.

Conform extrasului din Registrul de Stat al Bunurilor Imobile Braguța Feodora și Braguța Alexandru, sunt proprietari cu ½ cotă-parte a bunului imobil comun situat pe adresa: XXX.

Alte argumente invocate de apelantă, în susținerea poziției sale, nu au fost reținute de către instanța de apel, deoarece se retractează cu cele invocate mai sus și se referă la circumstanțele care au fost constatate și elucidate pe deplin de prima instanță.

Cele relatate, în ansamblu lor, atestă netemeinicia apelului declarat de către Braguța Feodora și indică la legalitatea hotărârii primei instanțe, fapt ce impune respingerea apelului și menținerea hotărârii.

La 30.09.2019, Feodora Braguța a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 06 iunie 2019.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel la examinarea cauzei nu a respectat procedura de citare legală a apelantei-recurente.

Astfel, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 06 iunie 2019 și expediată pentru comunicare participanților la proces la 29 iulie 2019 (f. d. 135), însă date despre recepționarea deciziei contestate la materialele dosarului lipsesc. Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei din 06 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în termen.

Examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către

Feodora Braguța, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Feodora Braguța, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea

omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs depusă de către Feodora Braguța.

Astfel, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Feodora Braguța.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Maria Ghervas

Svetlana Filincova